

Stk. 5, 1. pkt., er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 21, stk. 4, som giver Revisortilsynet en selvstændig hjemmel til at indbringe en revisionsvirksomhed for nævnet. I forbindelse med den kvalitetskontrol, der blev påbegyndt under den gældende lov, er en række revisionsvirksomheder blevet indbragt for Revisornævnet for bl.a. manglende kvalitetsstyringssystemer, jf. nu forslaget bestemmelse i § 28.

Stk. 5, 2. pkt. er ny, og bestemmelsen giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som offentlig tilsynsmyndighed mulighed for at indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, hvis der i forbindelse med en undersøgelse, som omhandlet i § 37, findes fejl eller mangler hos virksomheden, som efter styrelsens opfattelse giver anledning til, at sagen indbringes for nævnet. Der kan f.eks. være tale om, at styrelsen i forbindelse med en undersøgelse konstaterer, at revisionsvirksomheden ikke har etableret et tilfredsstillende kvalitetsstyringssystem. Da kvalitetskontrol i de fleste virksomheder kun finder sted hvert 6. år, vil forholdet ikke nødvendigvis have foreligget, så Revisortilsynet har kunnet konstatere det.

Stk. 6 er uændret i forhold til den gældende bestemmelse i § 19, stk. 5, idet den dog vedrører klager over såvel revisorer som revisionsvirksomheder. De omhandlede myndigheder og organisationer er de samme som i den gældende lov. Indbringes sager af disse myndigheder og organisationer, skal Revisornævnet behandle sagerne, uanset om der er tale om en retlig interesse. Sidste pkt., der vedrører klager over kommuner, kommunale fællesskaber og regioner blev indsat ved lov nr. 510 af 6. juni 2007, der træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 7 giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen mulighed for at fastsætte gebyr for klage til nævnet. I henhold til bekendtgørelse nr. 1282 af 7. december 2006 er gebyret fastsat til 500 kr. Sidste pkt. er nyt og er indsat for at klargøre, at de i stk. 5 omhandlede myndigheder og organisationer ikke skal betale gebyr for at indbringe en sag.

Til § 44

§ 44 er med mindre justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 20. Bestemmelsen vedrører nævnets sanktionsmuligheder, der for en revisor består af advarsel, bøde på op til 300.000 kr. og fratagelse af godkendelsen, hvis det udviste forhold giver anledning til at antage, at den pågældende ikke fremover vil udøve virksomheden forsvarligt. Bødestørrelsen på 300.000 kr. er videreført uændret.

Stk. 2 er som udgangspunkt en videreførelse af den gældende bestemmelse. Dog er Revisornævnets mulighed for at begrænse retten til at udøve lovpligtig revision udgået, da det har vist sig i praksis, at bestemmelsen ikke anvendes. Bestemmelsen indeholder endvidere den tilføjelse, at frakendelse kan ske, hvis en revisors omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at revisor ikke vil varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved denne tilføjelse gennemføres kravet i det nye 8. direktivs artikel 5, stk. 1, om, at en revisor kan fratages godkendelsen, hvis personens omdømme er blevet alvorligt kompromitteret. At det i loven foreskrives, at omdømmet skal vurderes i relation til revisors rolle som offentlighedens tillidsrepræsentant, er i overensstemmelse med Revisorkommissionens udlægning i Betænkning nr. 1478/2006, hvor det bl.a. skrives, at der i Danmark er tradition for, at der ved vurderingen af en persons omdømme tages udgangspunkt i det erhverv, den pågældende udøver, idet der ses bort fra rent private forhold.

Stk. 3 om muligheden for vidneafhøring ved byretten på det sted, hvor vidnet bor, er uændret.

Stk. 4 vedrører de situationer, hvor en revisionsvirksomhed har et selvstændigt ansvar samt de situationer, hvor virksomheden har et medansvar. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse, men den er dog som en konsekvens af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens mulighed for at indbringe en revisionsvirksomhed for Revisornævnet, jf. § 43, stk. 5, 2. pkt., udvidet til også at omfatte disse situationer. Sanktionerne er i disse situationer som hidtil advarsel og bøde på op til 750.000 kr.

Forslaget til stk. 4, 3. pkt., er nyt og er en pendant til bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., der vedrører en revisors omdømme. Som det er tilfældet med revisorer, hvis omdømme alvorligt kompromitteres, kan også revisionsvirksomheder blive frakendt godkendelsen for en periode. Bliver en revisionsvirksomhed frakendt sin godkendelse, vil virksomheden blive slettet i Revireg, og der vil ikke kunne udøves erklæringsafgivelse gennem virksomheden.

Stk. 5, der giver Revisornævnet mulighed for i større og komplicerede sager at udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer, videreføres uændret, dog således at udgiften ikke længere pålægges revisorforeningerne i sager, der vedrører statsautoriserede henholdsvis registrerede revisorer.

Stk. 6 vedrører offentliggørelse af Revisornævnets afgørelser. Efter hidtidig praksis har nævnet offentliggjort sine afgørelser. For at understøtte direktivets